Singur în marele necunoscut al leadershipului

On Aprilie 27, 2019

"Când voi dezvălui acest lucru, celor devotați mie le va fi în fine revelat Misterul."

Robur este savantul din opera lui Jules Verne care încercând să demonstreze lumii că invenția sa este o viziune genială a viitorului pe care ar trebui s-o împărtășească cu toții, prin adaosul de performanță științifică, se lovește de reticența fermă a oamenilor care nu aveau înclinație spre nou, spre perfecționare și inovare.

Văzând ura dezlănțuită în sufletele oamenilor de succesul aeronavei sale, idee mult prea sofisticată la acea vreme, lui Robur nu i-a mai rămas decât să se adreseze celor atât de puțini care au înțeles totuși rolul și performanțele științei, celor înzestrați și hărăziți pentru realizarea Marii Opere, dar și celor lipsiți de ambiția demiurgică a zidirii unei noi lumi prin recursul la forțele tehnologiei:

"Cetățeni ai Statelor Unite, zise el, experiența mea s-a încheiat. Dar părerea mea este, în prezent, următoarea: că nu trebuie să grăbim niciodată lucrurile, nici chiar atunci când este vorba despre progresul omenirii. Ştiința nu trebuie să o ia înaintea moravurilor. Mai degrabă sunt pentru evoluție, decât pentru revoluție. Într-un cuvânt, trebuie să ajungi într-un loc, doar atunci când ești așteptat și a sosit vremea. Astăzi aș ajunge prea devreme, ca să pot face față atâtor interese contradictorii și divergente.

Națiunile nu sunt coapte încă pentru unire. Plec, așadar, luând cu mine secretul descoperirilor mele. Dar nu va fi pierdut pentru omenire. Îi va aparține atunci când va fi destul de instruită ca să poată profita de el și destul de înțeleaptă ca să nu abuzeze. Rămas bun, cetățeni ai Statelor Unite, rămas bun ! "

*Şi acum, din nou această întrebare: "Cine este Robur? Vom afla vreodată? Astăzi se știe, Robur este știința de peste ani, poate chiar cea de mâine. Este rezerva sigură a viitorului. **

Leadership: Ai puterea și curajul să te prezinți în fața lumii ca o variantă a descoperirii unei experiențe de realitate pe care oricât de repede ai încerca s-o traversezi, nimeni nu are răbdare să o parcurgă?

Ori de câte ori citesc Robur Cuceritorul, mă simt îndreptățit să asociez ideea de prototip al unei forme de gândire avansată și riguroasă cu legăturile cauzale dintre evenimentele care coexistă în timp, susținând evoluția. Singurul argument care constituie semnul unei emancipări individuale autentice, într-o acumulare a faptelor caracteristice determinismului, a cauzelor și efectelor dramatice, este dorința de a vedea o lume mai bună, încât aceasta să nu fie destinată a rămâne doar un vis într-o noapte fără somn.

Dincolo de lupta dintre credință și știință stă conștiința unei deschideri spre nemărginire, conceptia unei rupturi de mentalitatea moștenită din trecutul totalitar, o spărtură în zidul fortificației realității pe care o trăiesc zi de zi oamenii aflați la doi poli diferiți: între intensitatea unei revelații de natură divină și îndoiala din care sunt construite adevărurile lumești.

Poate ar trebui să efectuez un experiment al gândului de pe alt hotar pentru a evidenția regulile stranii ale teoriilor mele, din spatele unei lumi din viitor, ca într-o ficțiune care sfidează convențiile unei fațade obișnuite a existenței, a realității, a supraviețuirii omului

într-un univers proiectat și călăuzit informațional de o Inteligență Meta-Cosmică.

Neîndoielnic, aș fi adânc mâhnit de faptul că ar exista atâtea minți reticente la nou, neobișnuite cu o presupusă idee infailibilă despre cine și cum este adevăratul Dumnezeu.

Leadership: Poți să depășești limita cunoașterii imediate, învățând să te privești din absența a ceea ce ești într-o lume care nu recunoaște importanța raportului dintre "prioritate și hibernare"?

Știința îți furnizează un prilej de a experimenta o realitate diferită, dar tăria sufletească ce provine din încrederea acordată depășirii limitelor normalului unanim acceptat de societate este dată de gradul de relevanță al reprezentării imaginii pe care o construiești despre o lume ideală.

Deocamdată, lumea aceasta pare mai înclinată spre evoluție atunci când este înconjurată de o aură sfântă plină de mister, atunci când este indisolubil legată de existența unei ființe speciale căreia, din păcate, nimeni nu-i cunoaște numărul de telefon, adică a cărei existență nu poate fi verificată. Curiozitatea este singura mare provocare ce te ajută să reflectezi mai bine asupra realității.

Lăsați-mă să vă induc o stare de curiozitate cultural-afectivă. Ce au în comun Iisus Hristos și Robur Cuceritorul, în ciuda faptului că au suferit ocări, dafăimări, persecuții? Ei bine, poate că amândoi, unul și același ascuns sub alt nume, au părăsit această lume deoarece oamenii nu erau pregatiți să recunoască genialitatea unei viziuni mult prea ambițioase. De fapt, cred că lumea aceasta îi aparține celui care a știut să o schimbe într-un viitor nevoit să-și ascundă trecutul.

Dacă l-as caracteriza pe Robur ca fiind un pas al biruinței asupra anonimatului, într-un timp în care totul, aproape totul, e tratat prin prisma unei comunități exasperate de negativism sau credință îndărătnică, probabil l-aș bănui ca fiind ocazia unei lecții de conversație pe tema „Sorry - seems the hardest word".

Leadership: Ești pregătit să te socotești ca fiind ultima versiune a unui adevăr care dacă ar fi încărcat în mod excesiv cu îndoieli și temeri, ar putea fi denaturat și nu ar mai putea fi înțeles?

Aș crede că lui Robur îi este propriu ceea ce afirma la un moment dat Carl Gustav Jung într-un moment atemporal de meditație: *"Am trăit experiența de a fi cuprins de ceva care e mai puternic decât mine, ceva pe care oamenii îl numesc Dumnezeu".*

Iar dacă aș evalua durata, puterea unei forme de gândire și cât de departe poate călători aceasta în timp, m-aș lega de faptul că Robur încă mai trăiește în zilele noastre prin intermediul fiecărui om de știință care deține secretul constructorilor de piramide, Marea Operă, o imagine a perfecțiunii care nu poate fi decât eternă, nelimitată, infinită.

Nu încerc să bag nimănui în cap o proiecție a realității care, adesea, m-a pus și pe mine în dilemă. Fiți fără griji, nu am de gând să schimb o întreagă lume, la fel cum nici Robur nu a reușit la vremea lui. Dar îmi permit să fac în așa fel încât lumea să nu mă schimbe pe mine. Robur reprezintă o formă de protest față de ceea ce oamenii vor sau așteaptă într-o societate fără direcție, plină de moravuri.

Așadar, chestiunea cu adevărat importantă, de a oferi unitate maximă cunoașterii umane,

trebuie abordată pornind de la ideea că nici o soluție nu este perfectă și că mereu poți pierde ceva din alegerea unei soluții în detrimentul alteia. Ca întindere spațială, planul divin este limitat de doua coordonate pământești, geometric definite în două direcții ortogonale fundametale: cauza și efectul, știința și cuceririle ei.

Leadership: Ştii să vezi imaginea de ansamblu a ceea ce ți se întâmplă într-o lume în care nu există nici trecut nici viitor, ci doar un tărâm idilic controlat de știința unui artist care de ani buni ne spune o poveste fascinantă?

Peste numai câteva ore va avea loc slujba Învierii Domnului. O simplă coincidență cu aburii acestui espresso numit "opinie personală" care abia a ajuns pe magistralele internetului, în văzul lumii, asteptând să pătrundă spiritele care au scântei de geniu, și nu numai. Poate că moartea lui Hristos coincide, în mod straniu, cu plecarea lui Robur de printre oameni, și că "Învierea" este reintoarcerea Lui într-o lume cu mari incertitudini și evenimente extreme, o lume de care totuși este mare nevoie pentru a susține expansiunea universului.

Omul fără cunoaștere rămâne un copac putred fără rădăcini. Nu-mi permit să judec purtarea oamenilor în fața unei forme de inteligență superioară care constituie o premieră în lumea științei. Mă abțin de la orice nerăbdare în a critica mințile puțin educate și leneșe, fără perspectivă spirituală, care n-au înțeles simbolul acestui eveniment sacru, o bucurie a împărtășirii adevărului biblic: faptul că "Învierea lui Isus" este pusă în intregime pe seama celei mai mari isprăvi a științei pe care alchimiștii o numeau "transformare", o divizare și o reorganizare a materiei în alt spațiu și alt timp. Secretul elixirului nemuririi.

În fiecare an știința își incordează tot mai tare mușchii, aducând argumente de rigoare față de adevaratele valori ale spiritualității, în formă de invenții, creații și descoperiri, cu ajutorul căruia lumea își extinde orizonturile, la fel cum universul își extinde marginile. Este necesar să existe un Hristos sau un Robur ca semn al biruinței lui Dumnezeu asupra slăbiciunii firii umane, ca o prefigurare a eliberării multora din robia păcatului de a rămâne neștiutori.

Adevărata putere a spiritualității constă în a te elibera de rănile trecutului și a redescoperi drumul către ceea ce vei deveni, fără să cazi pradă mândriei de a te vedea deasupra celorlalți.

Robur nu s-a vrut a fi un conducător, nu și-a impus autoritatea prin mijloacele științei ca să schimbe radical o lume, ci i-a lăsat pe oameni să-și conducă viețile cum vor ei, astfel încât să-și dea seama singuri de consecințele lipsei de viziune și de cunoaștere. A ales să plece decât să recurgă la constrângere, dar a lăsat în urma lui o dovadă a ceea ce părea până atunci doar o probabilitate: știința face ca totul să fie posibil.

Hristos nu a condus lumea prin darul minunilor sale, care trebuiau să adeverească niște cuvinte pline de înțelepciune, ci a lăsat în urma Lui firimiturile unei realități alese: că totul poate avea o rezolvare, dar mai ales totul poate lua o altă formă. Orice boală poate fi învinsă cu ușurință, iar moartea poate fi o proiecție a vieții într-un infinit fără sfârșit de multi-universuri.

"Secretul este să devii altul". Poate că cineva, precum Hristos sau Robur, reușește la fiecare generație să se deplaseze în alte traverstiri și alte reîncarnări pentru a stabili cu succes o singură menire. Să-i urăm "Bun Venit" în fiecare an, de Paște. Lucrarea și slava lui Dumnezeu din împărăția cerurilor constă, de fapt, în dezvoltarea și aplicarea științei spre construirea unei lumi în care să fim mai buni unii cu alții.

În inima și în mintea tot mai multor savanți bate gândul descoperirii unui mijloc de dobândire a vieții veșnice sau de cucerire a spațiului și timpului. Dar Robur încă nu și-a

dezvăluit adevărata identitate, nu-și grăbește apariția în mijlocul mulțimii. Şi nici pe Dumnezeu nu-l vedem nicăieri. Cu toate acestea știm că El există printre noi și peste tot, așteptând ca lumea să fie cat mai deschisă în fața unui adevăr care pe bună dreptate poate fi contestat.

Poate că la urma urmei Dumnezeu este tot un om, dar nu unul oarecare, ci întruchiparea științei cele mai înalte care a reușit să străbată și să guverneze întreg universul. Umberto Eco a spus-o mai bine ca mine: *"Când voi dezvălui acest lucru, celor devotați mie le va fi în fine revelat Misterul."*

Leadershipul înseamnă să te avânți în concretizarea unei viziuni de mare amploare, manifestându-ți totodată capacitatea de a nu te împotrivi reticenței exprimate de ceilalți oameni în fața schimbării.

Singur în marele necunoscut al leadershipului este însăși omul de știință, îngerului Domnului, care își împlinește menirea prin puterea viziunii cu care îmbogățește rostul și frumusețea lumii.

Nu încerca să schimbi convingerile celorlalți oameni, lasă-i să afle pe pielea lor ce se întâmplă dacă nu-ți urmează viziunea. O lume imperfectă va pune întotdeauna la grea încercare condiția omului de a trăi în ea.

* Notă: Jules Verne - *Robur Cuceritorul* , Editura Corint, București, 2003.

Source: https://neculaifantanaru.com/singur-in-marele-necunoscut-al-leadershipului.html